

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1304/2025-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Dariu Partlu na prijedlog višeg sudskog savjetnika Domagoja Balentina, u pravnoj stvari tužiteljice Ljiljane Vajda-Mlinaček iz Osijeka, Umaška 10, OIB: 57810728870, zastupane po punomoćnici Mariji Jukić Jurišić, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 8. svibnja 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužiteljice Petre Jurine, odvjetničke vježbenice i punomoćnika tuženika Damira Bognara, dipl. iur., te presude javno objavljene 18. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, isplatiti tužiteljici Ljiljani Vajda-Mlinaček iz Osijeka, Umaška 10, OIB: 57810728870, na ime naknade štete ukupan iznos od 1.220,00 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom, tekućom na iznos od 1.200,00 eura od 15. travnja 2025. do isplate, a na iznos od 20,00 eura tekućom od 18. lipnja 2026. do isplate, prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a navedena referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II Odbija se dio tužbenog zahtjeva kojim tužiteljica potražuje isplatu zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade imovinske štete, za razdoblje od 15. travnja 2025. do 17. lipnja 2026.

III Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, naknaditi tužiteljici Ljiljani Vajda-Mlinaček iz Osijeka, Umaška 10, OIB: 57810728870, troškove parničnog postupka u iznosu 1.468,75 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 18. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te

godine, a navedena referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 20. siječnja 2025. zadobila ozljedu na radu kod poslodavca BELJE PLUS d.o.o. za vrijeme obilaska paviljona vinarije radi pripreme i organizacije proslave Vinceške 2025. godine, i to na način da se je poskliznula i pala na parkiralištu pored paviljona Vinarije u Kamencu prilikom izlaska iz automobila na zaleđenoj površini parkirališta. Tužiteljica se javila u Objedinjeni hitni bolnički prijam KBC Osijek gdje su joj dijagnosticirane ozljede: Contusio omeri l.sin., Contusio cubiti l.sin., Contusio manus l.sin. i Contusio art TC l.sin., a sve kako je to detaljno opisano u priležećoj medicinskoj dokumentaciji. Sukladno zakonskim odredbama poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti, a prema općim propisima obveznog prava. Odgovornosti se može osloboditi samo kada šteta potječe od više sile, radnje oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti. Kako ovdje nije ispunjen niti jedan od navedenih uvjeta jer se tužiteljica kretala na uobičajeni način i kako je tužiteljici priznata ozljeda na radu, postoji odgovornost poslodavca pa samim time i tuženika kod kojega je poslodavac tužitelja osigurao odgovornost iz djelatnosti za naknadu štete. Tužiteljici je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje jer je prilikom ozljeđivanja i tijekom liječenja trpjela intenzivne fizičke bolove i strah. Tijekom liječenja tužiteljici je trebala tuđa pomoć za obavljanje svakodnevnih poslova zbog mirovanja. S obzirom na navedeno tužiteljica je podnijela tuženiku odštetni zahtjev, a tuženik joj do danas nije isplati naknadu štete.

Slijedom navedenog kod tužiteljice je došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, pa ona na ime naknade neimovinske i imovinske štete, a sve u okviru kvalifikatornih okolnosti, potražuje ukupan iznos od 2.000,00 eura, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 15. travnja 2025. do isplate.

Nakon provedenog medicinskog vještačenja tužiteljica je podneskom od 2. prosinca 2025. konačno uredila tužbeni zahtjev u skladu s Nalazom i mišljenjem sudskog vještaka i to na način da od tuženika na ime naknade štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje potražuje u okviru kvalifikatornih okolnosti kako slijedi: za pretrpljene bolove iznos od 650,00 eura, za pretrpljeni strah iznos od 550,00 eura, te za tuđu pomoć i njegu 20,00 eura, odnosno ukupan iznos od 1.220,00 eura uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, to jest od dana 15. travnja 2025. do isplate, te naknadu troška parničnog postupka zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dana presuđenja do isplate.

Slijedom svega navedenog tužiteljica predlaže u cijelosti usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da priznaje pasivnu legitimaciju budući da je u trenutku nastanka štetnog događaja imao zaključenu policu osiguranja s poslodavcem tužiteljice, kojom policom je pokrivena odgovornost prema djelatnicima, kao i činjenicu nastanka štetnog događaja. Tuženik ističe da osporava tužbu i tužbeni zahtjev iz razloga što smatra da u konkretnom slučaju, niti okolnosti slučaja niti težina same povrede ne opravdavaju priznavanje prava na pravičnu novčanu naknadu, obzirom da iz raspoložive

dokumentacije, a naročito iz izjave osiguranika tuženika proizlazi da je do ozljeđivanja tužiteljice došlo isključivo njezinom nepažnjom prilikom izlaska iz vozila, a ne u procesu rada. Tuženik predlaže obvezati tužiteljicu na dostavu cjelokupne medicinske dokumentacije iz koje će biti vidljiv tijek i završetak liječenja, kao i zdravstveni karton radi utvrđenja eventualnih bolesti i/ili stanja koja tužiteljica ima od ranije, a koje se ne mogu uzročno-posljedično povezati s predmetnom ozljedom, od onih koje su isključiva posljedica predmetne traume.

Slijedom svega navedenoga tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Predmet spora je zahtjev tužiteljice kao radnice osiguranika tuženika za naknadom neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, koju je tužiteljica pretrpjela uslijed štetnog događaja na radnom mjestu 20. siječnja 2025.

4. U postupku nije sporno da je tužiteljica u trenutku nastanka štetnog događaja, bila zaposlenica društva Belje plus d.o.o., da je poslodavac tužiteljice osiguran policom osiguranja od odgovornosti kod tuženika, kao niti nastanak predmetnog štetnog događaja. U ovom postupku sporno je postojanje odgovornosti tuženika obzirom na dinamiku nastanka štetnog događaja. Također je sporna visina tužbenog zahtjeva, kao i iznos naknade za tuđu pomoć i njegu te tijekom zateznih kamata.

5. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u tiskanice Prijave o ozljedi na radu (str. 4 – 9 spisa), odštetni zahtjev (str. 10-11 spisa), medicinsku dokumentaciju (str. 12-14 spisa), izjavu osiguranika o štetnom događaju (str. 21-22 spisa), policu osiguranja s priložima (str. 24-33 spisa), spis HZZO-a povodom priznanja ozljede na radu (str. 66-75 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku dr. Zvonimiru Lovriću (str. 44-45 spisa) te je usmeno saslušana i tužiteljica kao parnična strana (str. 82-83 spisa).

6. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 23/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP), sud je utvrdio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

7. Čl. 19. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23 - dalje: ZOO) propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom dok je čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

Čl. 1095. st. 1. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je nadoknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

8. Odredbom čl. 111. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17 i 98/19 - dalje: ZR) propisano je da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac mu je dužan štetu naknaditi po općim propisima obveznog prava.

Odredbom čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine" broj: 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18 - dalje: ZZR) propisano je da se ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Stavkom 2. istoga članka propisano je da poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

9. Sud je na prijedlog tuženika, zatražio od Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje dostavu spisa i dokumentacije vezano za priznavanje ozljede zadobivene u štetnom događaju od 20. siječnja 2025. Valja reći da iz Prijave o ozljedi na radu od 22. siječnja 2025. proizlazi da se predmetna ozljeda dogodila za vrijeme rada tijekom izlaska tužiteljice iz parkiranoj automobila kojom prilikom se tužiteljica poskliznula na zaleđenoj površini te pala i pritom zadobila ozljede više dijelova tijela.

Temeljem podataka koji su navedeni u prijavi o ozljedi na radu, sud je utvrdio da je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje priznao tužiteljčinu ozljedu ozljedom na radu i to ovjerom tiskanice prijave o ozljedi na radu, sukladno čl. 129. st. 1. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" broj: 80/13, 137/13, 98/19, 33/23 i 1050/25) kojim je propisano da o priznavanju ozljede na radu, Zavod odlučuje u pravilu bez donošenja pisanog rješenja, ovjerom tiskanice prijave o ozljedi na radu, odnosno profesionalne bolesti. Iz navedenog proizlazi da je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje tužiteljici priznao ozljedu od 20. siječnja 2025. kao ozljedu na radu, a protiv navedene odluke Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje bila je dopuštena žalba Direkciji Zavoda u roku od 15 dana od dana primitka ovjerene tiskanice prijave o ozljedi na radu, što je vidljivo iz ovjerene tiskanice prijave o ozljedi na radu (str. 9 i str. 75 spisa). Tuženik nije dostavio u spis dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo da je protiv navedenog rješenja podnio žalbu, niti je to tvrdio tijekom postupka, slijedom čega je rješenje HZZO-a postalo pravomoćno.

10. S obzirom na istaknuti prigovor odgovornosti tužiteljice u nastanku štetnog događaja, sud je na okolnost dinamike nastanka štetnog događaja i utvrđenja odgovornosti tužiteljice za nastanak štetnog događaja proveo dokaz saslušanjem tužiteljice kao parnične stranke putem zamolbenog suda.

11. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je do ozljeđivanja tužiteljice došlo za vrijeme obavljanja poslova njezinog radnog mjesta voditeljice korporativnih komunikacija prilikom organizacije manifestacije "Vinceška". Vezano za samu ozljedu kako je nastala tužiteljica je navela da je ona bila zadužena za vođenje tog projekta te je tog dana došla u provjeru lokacije Paviljona Vinarije Belje na kojoj su se odvijali radovi. Tužiteljica je u svom iskazu navela kako je tog dana parkirala automobil na parkiralištu navedenog paviljona, te se prilikom izlaska iz automobila okliznula na zaleđenom kolniku i to sa obje noge te je cijelim svojim tijelom pala na zaleđeni kolnik. Isto tako, tužiteljica je izjavila da je iz automobila izašla oprezno te da je na nogama imala zimske čizme s čvrstom potplatom. Iz iskaza tužiteljice slijedi da je pala na njezinu lijevu stranu tijela te da je natukla lijevo rame, lakat, lijevu šaku i desni nožni zglobov budući da je lijevom nogom prilikom pada udarila u desni nožni zglobov. U trenutku pada tužiteljica je navela da je na sebi imala dugu zimsku jaknu koja je ublažila pad. Nakon pada tužiteljica je navela da se je uspjela sama nekako podići i vidjela da je cijeli prostor parkirališta bio zaleđen. Tog dana tužiteljica je odradila posao zbog kojeg je i došla u paviljon, međutim kako je

dan odmicao počela je osjećati sve veće bolove te je u popodnevnim satima otišla na OHBP u KBC Osijek gdje joj je napravljen RTG lijevog ramena, lakta, šake i desnog nožnog zgloba. Iz iskaza tužiteljice također slijedi da je nakon štetnog događaja imala masnice na lijevoj strani tijela još tri tjedna, a da i danas još osjeća bolove u desnom zglobu. U pogledu pružanja pomoći i njege za vrijeme bolovanja, tužiteljica je izjavila da joj je navedena pomoć bila potrebna oko tjedan dana nakon štetnog događaja i to vezano za obavljanje kućanskih poslova i pomaganje prilikom penjanja uz stepenice, a istu su joj pružali njezin suprug i sin.

12. Sud je prihvatio iskaz tužiteljice kao vjerodostojan jer je isti životan i logičan te je u skladu s dokumentacijom koja prileži spisu. U odnosu na iskaz tužiteljice te dinamiku nastanka štetnog događaja valja navesti i da tuženik nije predložio nikakve druge relevantne dokaze kojima bi doveo u pitanje istinitost iskaza tužiteljice i utvrđeno činjenično stanje.

13. U konkretnom slučaju, sud je utvrdio da je do ozljede tužiteljice došlo za vrijeme obavljanja poslova njezinog radnog mjesta. Iz rezultata dokaznog postupka ne proizlazi da bi šteta nastala zbog više sile, namjere ili krajnje nepažnje radnika (tužiteljice) ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati niti njihove posljedice mogao izbjeći unatoč provedenoj zaštiti na radu, slijedom čega poslodavac, ovdje tuženik kao osiguravajuće društvo, sukladno odredbi čl. 964. i čl. 965. ZOO-a odgovara za štetu koju je tužiteljica pretrpjela na radu. Okolnost da je do ozljeđivanja tužiteljice došlo prilikom izlaska iz vozila, a ne u procesu samog rada kako to navodi tuženik, ne znači da samim time postoji odgovornost niti suodgovornost tužiteljice u pogledu nastanka štetnog događaja. Naime, iz rezultata dokaznog postupka, a osobito imajući u vidu da se tom prilikom radilo o zaleđenoj površini na koju se okliznula tužiteljica, sud nije našao da bi tužiteljica u konkretnom slučaju postupala s krajnjom nepažnjom, uslijed čega je otklonio tuženikov prigovor doprinosa tužiteljice nastanku štetnog događaja. Iz navedenih razloga sud je odbio tuženikov dokazni prijedlog za provođenjem dokaza saslušanjem svjedoka Damira Ilekovića, budući da isti nije bio neposredno nazočan prilikom nastanka štetnog događaja, a činjenično stanje je bilo utvrđeno u dovoljnoj mjeri za donošenje meritorne odluke.

14. Iz navedenih odredaba čl. 111. st. 1. ZR-a i čl. 25. ZZR-a proizlazi da poslodavac odgovara radniku za štetu pretrpljenu na radu po načelu objektivne odgovornosti, dakle na temelju činjenice da je radnik pretrpio štetu na radu. Poslodavac se može osloboditi odgovornosti ako dokaže da postoje okolnosti pod kojima može biti oslobođen odgovornosti. Iako je tuženik osporio odgovornost za nastanak štetnog događaja, sud ističe da tuženik nije naveo niti jednu činjenicu niti je predložio druge relevantne dokaze iz kojih bi proizlazilo da ne postoji odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja ili iz kojih bi proizlazilo da je tužiteljica svojim postupanjem doprinijela nastanku štetnog događaja. Okolnost da je osiguranik tuženika osigurao sigurne uvjete za rad, sredstva za rad te je osposobio tužiteljicu za rad na siguran način po stajalištu ovog suda ne dokazuje da je tužiteljica prilikom rada postupila suprotno pravilima za rad na siguran način. Sud je pri tom imao u vidu i da tuženik nije naveo na koji način bi tužiteljica eventualno postupila suprotno pravilima za rad na siguran način te u čemu se sastoji eventualni propust tužiteljice prilikom rada.

15. Polazeći od utvrđenja da tuženik nije dokazao postojanje okolnosti pod kojima se može osloboditi odgovornosti u smislu članka 25. ZZR-a te imajući u vidu da je

navedena ozljeda od 20. siječnja 2025. rješenjem HZZO-a tužiteljici priznata kao ozljeda na radu sud je utvrdio da je tuženikov prigovor odgovornosti tužitelja za nastanak štetnog događaja paušalan i usmjeren isključivo izbjegavanju odgovornosti te da je tuženik odgovoran za nastanak štetnog događaja slijedom čega je dužan tužiteljici naknaditi štetu koju je pretrpjela u predmetnom štetnom događaju.

16. Radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku dr. Zvonimiru Lovriću. Vještak je dostavio svoj nalaz i mišljenje podneskom od 10. studenog 2025. koji prileži spisu (str. 44 – 45 spisa). Sudski vještak u nalazu i mišljenju navodi da je osobno pregledao tužiteljicu, kojom prilikom je ista donijela na uvid medicinsku dokumentaciju, te temeljem osobnog pregleda tužiteljice i priložene medicinske dokumentacije, zaključuje da su ozljede koje je zadobila tužiteljica posljedica narečenog štetnog događaja. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužiteljica liječena konzervativno, pri čemu se držala uputa liječnika. Kod tužiteljice nije poznato ranije stanje narušenog zdravlja koje bi moglo utjecati na stupanj oštećenja. Liječenje tužiteljice je završeno deset dana nakon štetnog događaja. Sudski vještak je u nalazu naveo da mu se tužiteljica prilikom pregleda žalila na bolove u desnom gležnju i peti, te da zbog obveza na poslu nije išla na daljnje pretrage, pri čemu ističe da ne postoje dodatni nalazi. Sudski vještak je mišljenja da je zbog zadobivenih ozljeda kod tužiteljice došlo do povrede prava osobnosti.

Sudski vještak je u nalazu i mišljenju utvrdio da prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i prema prirodi predmetne ozljede nije zaostalo trajno smanjenje opće, životne i radne sposobnosti. Tužiteljica je zbog zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja trpjela fizičke bolove jakog intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta oko 5 dana, te manjeg intenziteta još oko 14 dana. Tužiteljica je isto tako trpjela takozvani primarni strah u trenutku ugroženosti i ozljeđivanja koji je bio kratkotrajan i intenzivan. Takozvani sekundarni strah koji proizlazi iz tjelesnih ozljeda i njenih posljedica, kao i ugroze bio je jačeg intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 2 dana i manjeg intenziteta kroz još 5 dana. Tužiteljica je pretrpjela i takozvani kasni strah u vidu nelagode i bojazni za vrijeme liječenja oko 8 dana. Tužiteljici je bila potrebna tuđa pomoć i njega po jedan sat dnevno kroz četiri dana zbog potrebnog mirovanja. Sudski vještak je u mišljenju utvrdio da kod tužiteljice ne postoji naruženje.

17. Na nalaz i mišljenje vještaka nije bilo prigovora te je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje liječnika vještaka kao stručnu pomoć u dokazivanju tužiteljinih tegoba budući da je sačinjen stručno, jasno i obrazloženo u skladu s pravilima struke i temeljem relevantne medicinske dokumentacije.

18. Na temelju odredbe čl. 19. ZOO-a, a u vezi s čl. 1046. i čl. 1100. istog zakona, tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti. Provedenim dokazima sud je utvrdio da tužiteljici pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu zbog povrede prava osobnosti uslijed pretrpljenih fizičkih boli i pretrpljenog straha, temeljem odredbe iz članka 1100. ZOO-a, a temeljem odredbe čl. 1095. ZOO-a i pravo na naknadu štete zbog pružene tuđe pomoći i njege. Visinu zahtjeva sud je cijenio po slobodnoj ocjeni imajući u vidu sve relevantne okolnosti značajne za vid predmetne štete, odnosno, pri odlučivanju o zahtjevu za naknadu neimovinske štete te o visini njezine naknade sud je vodio računa o značenju povrijeđenoga dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i društvenom svrhom. Prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade, sud ističe da je prilikom odmjeravanja

uzeo u obzir stopu inflacije koja je uslijedila nakon donošenja posljednjih Orijentacijskih kriterija od lipnja 2020., a koja prema podacima Državnog zavoda za statistiku iznosi više od 30%, kao i nominalni rast prosječne mjesečne neto plaće, koji u razdoblju od svibnja 2020. do kolovoza 2025. iznosi preko 60%.

19. Cijeneći utvrđenu dužinu, trajanje i intenzitet bolova, lokalitet povreda i način liječenja sud je ocijenio tužiteljici primjerenom naknadu u iznosu od 650,00 eura. Imajući u vidu u nalazu i mišljenju vještaka opisanu vrstu i intenzitet pretrpljenog straha i dužinu trajanja sud je ocijenio primjerenom naknadu u visini od 550,00 eura. S obzirom na sve izloženo, te da prema ocjeni ovog suda težina povrede i okolnosti predmetnog slučaja daju pravo tužiteljici na pravičnu novčanu naknadu, to sud smatra da tužiteljici temeljem čl. 1100. st. 2. ZOO-a pripada ukupan utuženi iznos od 1.200,00 eura.

Odlučujući o zahtjevu tužiteljice za naknadu imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu, sud je primijenio čl. 1089. st. 2. u vezi s čl. 1095. st. 1. ZOO-a, te smatra kako je tuženik dužan tužiteljici naknaditi imovinsku štetu. Troškovi naknade za tuđu pomoć i njegu koju su tužiteljici pružali njezin suprug i sin, utvrđeni su u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka prema intenzitetu i trajanju potrebe za ovakvom pomoći i njegom od ukupno 4 sata. S obzirom na navedeno sud je cijenu iste utvrdio po slobodnoj ocjeni, i to u visini od 5,00 eura po satu, smatrajući je primjerenom, a uzevši u obzir prihvaćenu sudsku praksu i aktualne društvene prilike u Republici Hrvatskoj, slijedom čega je sud tužiteljici dosudio s ove osnove, ukupan iznos od 20,00 eura s pripadajućim kamatama.

20. Odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. S obzirom da tužiteljica potražuje zakonsku zateznu kamatu počevši od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tj. od 15. travnja 2025. pa do isplate, sud je zahtjev koji se odnosi na tijek kamate za naknadu neimovinske štete ocijenio osnovanim. Odluka o stopi zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a i Uredbi o izmjeni Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 156/22).

21. U odnosu na zatraženi tijek kamate na zatraženi iznos naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, koji je tužiteljica postavila od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 15. travnja 2025., utvrđuje se da se ne radi o naknadi neimovinske štete, odnosno pravične novčane naknade koja prema čl. 1103. ZOO-a dopijeva podnošenjem tužbe ili pisanog zahtjeva, osim ako je šteta nastala nakon toga, nego o imovinskoj šteti, čija se visina sukladno čl. 1089. st. 2. ZOO-a određuje prema cijenama u vrijeme donošenja odluke, stoga ista dopijeva donošenjem prvostupanjske presude, a ne podnošenjem odštetnog zahtjeva. Slijedom navedenoga valjalo je odbiti dio tužbenog zahtjeva tužitelja koji se odnosi na zatezne kamate na zatraženi iznos naknade imovinske štete i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 15. travnja 2025. do dana 17. lipnja 2026.

22. U odnosu na navode tuženika s ročišta od 21. siječnja 2026. o protivljenju djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva koji je učinjen podneskom tužiteljice od 2. prosinca 2025., isto sud smatra neosnovanim obzirom da je tužiteljica nakon provedenog medicinskog vještačenja, kojeg je predložila prije zaključenja prethodnog postupka, tužbeni zahtjev uskladila s nalazom i mišljenjem vještaka. Stoga, sud smatra da se u konkretnom slučaju radi o uređenju tužbenog zahtjeva sukladno nalazu i mišljenju vještaka, a ne o povlačenju tužbe u smislu odredbe čl. 193.

ZPP-a. Naime, sud je stajališta da tužiteljica prilikom podnošenja tužbe nije mogla istaknuti potpuno određeni tužbeni zahtjev u pogledu glavne stvari obzirom da ista ne raspolaže stručnim znanjem potrebnim za utvrđivanje visine neimovinske štete te je za utvrđivanje visine neimovinske štete bilo potrebno provođenje medicinskog vještačenja.

Sud je stajališta da se u postupcima naknade štete kada tužitelj sukladno nalazu i mišljenju vještaka potražuje manje od inicijalne vrijednosti koju potražuje tužbom, isto ne smatra djelomičnim povlačenjem tužbe za što je potreban pristanak tuženika, jer bi navedeno u protivnom predstavljalo pretjerani formalizam i onemogućavalo tužiteljima pravo na pristup sudu i pravično suđenje, koje je pravo zajamčeno člankom 6. Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, kao i člankom 29. stavkom 1. Ustava RH, te bi navedeno predstavljalo i prekomjeran teret za oštećenike u pogledu snošenja troškova postupka razmjerno uspjehu prema tužbenom zahtjevu postavljenom u tužbi.

23. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23 - dalje: Tarifa) prema vrijednosti konačno postavljenog tužbenog zahtjeva i zatraženom trošku.

23.1. Tako je tužiteljici valjalo priznati trošak za: sastav odštetnog zahtjeva i tužbe – svaki po 75 bodova po Tbr. 7/1, zastupanja na ročištu 29.9.2025. – 75 bodova po Tbr. 9/1, sastav obrazloženog podneska od 2.12.2025. – 75 bodova po Tbr. 8/1, zastupanja na ročištu 21.1.2026. i na ročištu 8.5.2026. – svako po 75 bodova po Tbr. 9/1 te trošak pristupa na ročište za objavu odluke – 37,5 bodova po Tbr. 9/3, odnosno ukupno 487,5 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 2,00 eura (Tbr. 54) i uvećano za PDV od 25% iznosi ukupno 1.218,75 eura. Navedenom iznosu dodan je trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 250,00 eura pa je tužiteljici na ime sveukupnog parničnog troška dosuđeno 1.468,75 eura.

23.2. Tužiteljici nisu priznati troškovi sastava podneska od 3. listopada 2025. kojim dostavlja u spis potvrdu o uplati predujma za vještačenje i požurnice od 10. prosinca 2025., obzirom da isti nisu bili nužni za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a te bi priznavanje tih podnesaka u parnični trošak bilo suprotno načelu ekonomičnosti vođenja postupka.

23.3. S obzirom na to da tužiteljica nije u sporu uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva u pogledu tijeka zateznih kamata za imovinsku štetu, sud je odlučio da je tuženik sukladno čl. 154. st. 5. ZPP-a dužan u cijelosti nadoknaditi sve troškove postupka tužiteljici.

24. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, u visini određenoj čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a.

25. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 18. lipnja 2026.

Sudac:
Dario Partl

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana računajući od dana primitka otpravka ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužiteljici po pun.
2. tuženiku (na broj: S-894/2025)

Broj zapisa: **9-30889-847e0**

Kontrolni broj: **0409b-057c5-4b639**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.